

מיועדת לאימהות, אומרים בכל יום מימי חודש אלול, וכן בראש השנה בעת הוצאת ספר התורה, וכן לפני תקיעת שופר והיא מלוקטת מכמה ספרים.

אָנא ייִ סמכתי על רחמיך הרבים לבקשך שתשמע תפילתי הקטנה, היוצאת מעמקי לבבי הנשבר, וענה נא לקריאתי, כמו שכתוב בתורתך הקדושה: "והיה טרם יקראו ואני אענה". אל מלא רחמים, רחם עלי וקבל בקשתי שאבקש ממך, וקבל ודויי שאתודה לפניך: אוֹדָה לְפָנֶיךָ וְאִבּוֹשׁ מִחֻטְאֵי הַמְּרִים, שֶׁהִמְרִיתִי מִצֻּרְתֶּיךָ הַקְדוֹשׁוֹת וְלֹא שִׁמְרֵתִי פְקוּדֶיךָ אֲשֶׁר צוּיַתְנִי. אֲדוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, טָרַם אֶתְחִיל לְהִתְנוּדוֹת לְפָנֶיךָ כְּרֹאִי, אֶפֶל עַל פְּנֵי וְאֶתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ, שִׁיגְבְּרוּ רַחֲמֶיךָ עַל כַּעֲסֶךָ, וְתֵן לִי פִתְחוֹן פֶּה אֵיךְ לְהִתְנוּדוֹת לְפָנֶיךָ, וְקַבֵּל וְדוּיִי בְּרַב רַחֲמֶיךָ.

עֲשֵׂה עִמִּי כַחֲסִדְךָ הַגָּדוֹל וְשִׁפְטִי בְּגִדְל רַחֲמֶיךָ. אֲבַקֶּשְׁךָ, יוֹצְרִי וּבּוֹרְאִי, קַבֵּל נָא בִקְשָׁתִי, כִּי אֵין לִי מְלִיץ יִשְׂרָאֵל לְהַזְכִּיר זְכוּיֹתִי, רַק תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה אֲשֶׁר נָתַתָּ לַעֲמָךְ בְּחִסֵּד וּבְרַחֲמִים. אֲבַקֶּשׁ מִמֶּךָ, שִׁיעֲלָה וְדוּיִי כְּלוֹ לְרַצוֹן לְפָנֶיךָ, וּפְתַח לִי שַׁעַר תְּשׁוּבָה. זָכַר לְבָנֶיךָ אֶהוּבֶיךָ קִבְּלָתָם תּוֹרַתְךָ הָאֱהוּבָה בְּסִינִי, וּפְתַח גַּם לָהֶם שַׁעַר תְּשׁוּבָה. קַבֵּל נָא דְמַעוֹתַי הַמְּרוֹת, כֶּשֶׁם שֶׁקִּבַּלְתָּ הַדְּמַעוֹת שֶׁהִזִּילוּ מִלֵּאכֶיךָ הַקְדוֹשִׁים בְּעֵת שֶׁעָקַד אֲבִיהֶם אֲבִינוּ אֶת בְּנוֹ יַחִידוֹ הַחֲבִיב, אֲזִי נָפְלוּ דְמַעוֹתֵיהֶם עַל חֲרָבוֹ שֶׁל מִלְאָךְ הַמָּוֶת וְעִבְבוּהוּ מִלְּשַׁחַט אֶת אֲבִינוּ יִצְחָק, כֵּן יַעֲכְבוּ דְמַעוֹתַי אֶת חֲרָבוֹ שֶׁל מִלְאָךְ הַמָּוֶת מִלְּכֻלּוֹתַי, חֲלִילָה, אוֹ אֶת אִישִׁי, אוֹ מִי מִיוֹצְאֵי חֲלָצִי, אוֹ מִי מִמּוֹדַעֵינוּ וְאִנְשֵׁי בְרִיתֵנוּ. כֵּן אֲבַקֶּשְׁךָ, שֶׁתִּרְחַמְנֵנוּ, וְהִיָּה אֵתָּה מְלִיץ יִשְׂרָאֵל בְּעֵדֵי בְּעֵת תִּשְׁפֹּטֵנִי בְּמִשְׁפָּטֶךָ, וְקַבֵּל נָא תְּפִלָּתִי וּמַחֵל לְכָל חֻטְאֵתִי.

רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יִהְיוּ לִי לְמַגֵּן, כִּי יֵרָאֶה אֲנִי מִחֻטְאֵי הַרְבִּים וְאִינִי כְּדֹאֵית וְאִינִי יוֹדַעַת בְּמָה אֶתְחִיל לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִלְּפָנֶיךָ. לָכֵן קַבֵּל נָא תַחֲנֻנִּי בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה: "וְאַעֲשֶׂה חֶסֶד, וְזָכַרְתִּי זְכוֹת אֲבוֹת לְבָנִים וּבְנֵי בָנִים" אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, נַחֲמֵנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ, אָמֵן.

יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ מִצַּעֲרֵנוּ הָרַב, וְיִקָּים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבּוֹשׁוּ, כִּי אֵתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנַחֲמַתָּנוּ" דַּ כְּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ, הֲלֹא הֵם יִצָּר הָרַע וְהַשָּׁטָן הַמְּקַטְרֵג, וְיִבּוֹשׁוּ, כִּי אֵתָּה אֵל עֹזֵר וּמְנַחֵם לְכָל הַקּוֹרְאִים אֵלֶיךָ בְּלֵב נִשְׁבָּר כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבָּזֶה" אָמֵן.

לְמִשְׁפָּטֶיךָ נַעֲמֵד הַיּוֹם כִּי כָלְנוּ עֲבָדֶיךָ, לָכֵן אֲבָכָה וְאַצְעֵק לְפָנֶיךָ שְׁמֶךָ הַקְדוֹשׁ: אָנָּה עֲנֵנִי בְּחִסֵּד וּבְרַחֲמִים, וְשֵׁב אֵתָּה לְבִדְךָ לְשִׁפְט מִשְׁפָּטִי. שְׁמַרְנוּ, אוֹתָנוּ וְאֵת זִרְעֵנוּ, מִגְּזֵרוֹת אֲכֻזָּרוֹת, וְזָכְנוּ לְגִדְל בְּנֵינוּ בְּטוֹבָה, וְכָל צָאצָאֵנוּ יִגְדְּלוּ צָאצָאֵיהֶם בְּטוֹבָה, כִּי כֵן דִּרְכְּךָ לְרַחֵם עַל צַעֲרֵי צֹאנְךָ הַרְבִּים.

בְּמָה אֶקְדֵּם לְפָנֶיךָ לְהַעֲתִיר וּלְהִתְחַנֵּן לְשְׁמֶךָ הַקְדוֹשׁ! יוֹדַעַת אֲנִי, שֶׁאֵין לִי מִי שִׁימְלִיץ עֲבוּרִי, רַק דְּמַעוֹת עֵינֵי הַמְּרוֹת, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ הַחֲכָמִים: 'כָּל הַשַּׁעֲרִים נִנְעָלוּ לְבַד מִשַּׁעַר דְּמָעָה'. לָכֵן, אֵל רַחוּם, קַבֵּל דְּמַעוֹתַי שֶׁאֲנִי שׁוֹפְכֶת לְפָנֶיךָ וְשִׁמּוֹן בְּנִאדְךָ לְהִיוֹת, וְכִבֵּס בְּהֵן אֶת נִפְשִׁי מִחֻטְאֵי וּמַעֲוֹנוֹתַי, וְעֲבוֹר מַכְסָּא דִּין וְשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, אָמֵן.

תִּקְרַב תַּחֲנֻנִּי לְפָנֶיךָ, יוֹצְרִי, שֶׁלֹּא יִפְסִיק שׁוּם מְקַטְרֵג בֵּין תְּפִלָּתִי לְבֵין כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. לָכֵן אֶתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ: הֵשֵׁב חֲרֵב דִּינְךָ לְתַעֲרָה, וְהִרֵם יָמִין צִדְקָךָ עָלֵינוּ וְעַל יִלְדֵינוּ הַרְבִּים, אָמֵן.

הֵט אֲזַנְךָ לְתַפִּלָּתִי, אֵל טוֹב וּמְטִיב, הַצִּילֵנִי מִחֲרָפָה וּמִגָּזֵל וּמִשְׁלִיטַת אָדָם וּמִכָּל רָע, וְיִקָּים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב בְּסִפֵּר הַתְּהִלִּים הַקְדוֹשׁ: "פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן" אֵתָּה לְבִדְךָ תִּפְתַּח יְדֶיךָ

הִרְחַבְהָ וּתְזוּנֶנּוּ, וְלֹא נִזְוֶן וְנִתְפַּרְנֵס מִיַּד בֶּשֶׁר וְדָם, אָמֵן.

רֵאָה עֲנִי וְעִמְלִי מַחְטָאִי וְעוֹנוֹתִי, קַבֵּל תַּחֲנֻנִּי וְהוֹשִׁיעֵנִי. יוֹדַעַת אֲנִי, שְׁאִינִי כְּדֹאִית לִפְתֹּחַ פִּי וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מְאוּמָה, כִּי חֲטָאִי בְּפִי בְּחֲטָאִים גְּדוֹלִים: לְצַתִּי, דְּבִרְתִּי דְּבָרִי נְבוּל פֶּה וְכָל דְּבוּר אָסוּר. רַק אַתָּה, אֵל רַחוּם, רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנֻנִּי כְּמוֹ שֶׁקַּבַּלְתָּ תַּחֲנֻנָּה שֶׁל חֲנָה, אִם שְׁמוּאֵל, וְסַלַח לְכָל עוֹנוֹתִי.

בְּכָל לְבִי אֶקְרָאָךְ. לָכֵן אֲבַקֶּשׁ, אֲב הִרְחַמְתָּ וְצַדִּיק דָּ זֶה הִיא הַמִּדָּה שְׂאֵתָה עוֹנָה בָּהּ לְכָל קוֹרְאָךְ: כִּשֶׁם שֶׁעֲזַרְתָּנִי עַד הֵנָּה, אֶתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ כְּבֹן הַמִּתְחַטֵּא לְפָנֶי אֲבִיו, שֶׁתַּעֲנֶנּוּ וְתִרְחַמְנֵנוּ כְּרַחֵם אֲב עַל בְּנָיו, כֹּן תִּרְחַם עֲלֵינוּ, עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

הַעֲבֵר מִמֶּנִּי, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, חֲרוֹן אַפָּךְ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים בְּקִשְׁתִּי שְׁאִנִּי מִבְּקִשֶׁת מִמֶּךָ כְּפֶרֶת עוֹנוֹתִי, וְשֵׁלֵא אוֹסִיף לְחַטֵּא עוֹד, רַק תְּמִיד אֶקְרָא מִצּוֹתֶיךָ. אֲבַקֶּשׁ, מַלְכִּי וְאֱלֹהִי, שֶׁתִּאֲמַץ לְבָבִי לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ שְׂצוּיֹת לְאִמּוּתֵינוּ, וְחִזַּק אֶת יָדִי לְהַתְּ צִדְקָה תְּמִיד וּלְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקָה נְרוֹת בְּזִמְנָהּ, וְיִשֶּׁר רַגְלִי לְלַכֵּת אֶל בֵּית הַכְּנֶסֶת לְהוֹדוֹת לָךְ.

מָה אֲמַר וּמָה אֲבַקֵּשׁ! נִפְשִׁי יוֹדַעַת כָּל מַעֲשֵׂי הָרָעִים שֶׁעָשִׂיתִי. לָכֵן מִבְּקִשֶׁת אֲנִי, שֶׁבְּזָכוֹת יִלְדִּי הַצְעִירִים שֶׁעוֹסְקִים בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, תוֹשִׁיעַ אוֹתָנוּ, שֶׁתְּשׁוּרֵר הַשְּׁמִיחָה תְּמִיד בְּמַחֲנֵנוּ, וְאֵל יִשְׁרָרוּ יְגוֹן וְאַנְחָה בְּאַהֲלֵנוּ, אָמֵן.

אוֹדְךָ בְּכָל לְבִי, אֱלֹהִי, כִּי אַתָּה טוֹב לְכָל, אַתָּה מְרַחֵם אֶת כָּל, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. אַתָּה מְקַשֵּׁב לְתַפִּלַּת הָעֲנִיִּים, וְאַתָּה מְכַפֵּר לְחַטָּאִים שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ, כִּי קְדוֹשׁ וְנוֹרָא אַתָּה. אָךְ אֲבַקֵּשׁ מִשְׁמֶךָ הַטוֹב, שֶׁתִּשָּׂם מִדַּת הִרְחַמִּים בְּמָקוֹם מִדַּת הַדִּין, וְתַמְתִּיק לָנוּ הַדִּינִים וְיִשֶּׁר לְפָנֶיךָ מִשְׁפָּטֵינוּ, אָמֵן.

וְאֵל בְּאַפְךָ תוֹכִיחֵנִי וְאֵל בְּחִמָּתְךָ תִּנְסֶרְנִי, כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא שׁוֹפֵט אֲמַת וּמִשְׁפָּטֶיךָ אֲמַת, וְאַתָּה עוֹשֶׂה חֶסֶד וְאַמֶּת וּמְכַפֵּר לְעוֹנוֹתֵינוּ. וּבִזָּה אֶגִּיל וְאֶשְׂמַח, שֶׁמִּתְחַרְטֵת אֲנִי עַל עוֹנוֹתִי, וְלֹא אֶשׁוּב עוֹד לַעֲשׂוֹתָם, וְעַל כֵּן אוֹדְךָ בְּכָל לְבִי.

רַחֲמֵתִי הַמַּעֲשִׂים הַטוֹבִים שֶׁלַּמִּדָּת לַעֲשׂוֹתָם וְהַמְרִיתִי מִצְוֹתֶיךָ הַקְדוּשׁוֹת. אֶת אֲשֶׁר מִנְעַתָנוּ מִלַּעֲשׂוֹת עֲשִׂיתִי, וְאֲשֶׁר צוֹיֵתָנוּ לְקַיֵּם לֹא קִיַּמְתִּי. מָה שֶׁאֶסְרָתָּ הִתְרַתִּי וּמָה שֶׁהִתְרַתָּ אֶסְרָתִּי; מָה שֶׁטִּמַּמְתָּ סִּתְרָתִּי וּמָה שֶׁטִּהַרְתָּ טִמַּמְתִּי. אָךְ בְּכָל אֵלֶּה לֹא כּוֹוֹנִי לְהַמְרוֹת רְצוֹנְךָ וּלְהַכְעִיסָךְ, אֲלֵא שֶׁלֹּא הָיָה בִּי כַּחַ לַעֲמוֹד בַּפִּתּוּיוֹ שֶׁל יְצָרִי הָרָע, לָכֵן סַלַח וּמַחֵל עוֹנֵי, אָמֵן.

הֶקֶם לְאַמְתְּךָ חֶסֶד. כּוֹרַעַת אֲנִי וּמִשְׁתַּחֲוִּה לַעֲמָתְךָ, אֵל חֶסֶד, כִּי אֵיךְ לֹא אֶפְחַד וְאֵיךְ לֹא תִאֲחַזְנִי רַעְדָה וּפְלָצוֹת בְּעַת עֲמָדִי לְמִשְׁפָּט בְּפָנֶי בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, לְהַתְנַצֵּל עַל עוֹנוֹתִי. וְאַתָּה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לֹא כְּמִדַּת בֶּשֶׁר מִדָּתְךָ, כִּי לְפָנֶי שׁוֹפֵט בֶּשֶׁר וְדָם אֵין רַחֲמִים בְּדִינוֹ, אֲבָל אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה פֶּלֶא וּמִרְאָה רַחֲמֶיךָ בְּעַת מִשְׁפָּט, לָכֵן רַחֵם עָלַי וְחַנּוּנִי בְּחַיִּים אֲרָכִים, לִי וּלְאִשִּׁי וּלְיִלְדִּי, אָמֵן.

גַּל מַעֲלֵי חֲרוֹנְךָ, וּפִי שָׁטָן הַמְקַטְרֵג עֲלֵינוּ תְּמִיד, תִּסָּתֵם בְּקוֹל הַשּׁוֹפָר, וְכַפֵּר לְחַטָּאֵינוּ עַל יָדִי קוֹל הַשּׁוֹפָר. וּכְשֶׁם שֶׁאֲנִי תוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר כְּפוּף, כֹּן נִכּוּף לְבָבִנוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ מִעוֹנוֹתֵינוּ, וְנִזְכָּה בְּשָׁנָה הַזֹּאת לַשְׁמֵעַ קוֹל שְׁפָרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ, אָמֵן.

דְּבַקְתִּי בְּתוֹעֲבוֹת וּבְמַעֲשִׂים רָעִים. נִתְתִּי עֲצָמִי בִּיד יְצָרִי הָרָע לְגִירוֹת אוֹתִי, וְלֹא הִתְבּוֹנַנְתִּי שְׁשׁוּפִי לַעֲמוֹד בְּפָנֶיךָ לְמִשְׁפָּט, רַק הִלַּכְתִּי אַחֵר מֵאֲוִי לְבִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִם אֶרְצֶה לְהִתְנוֹדֹת לְפָנֶי שְׁמֶךָ

הקדוש על עוונותי ד' ימי יכלו, ועוונותי המרים והעצומים לא יכלו, על אלו עברות אתונה? אם על אלה שעשיתי ברצון, או על אלה שעשיתי בשגגה ואנס. רבנו של עולם, יהי רצון מלפניך, כשם שרחצתי עצמי בדמעותי, כן תכבסני ותטהרני מכל עוונותי, אמן.

ואשא דבורי אליך, אבי שבשמים, לבקש חסדך, ואפתח באימה ובהכנעה: אוי וי לי! איך לא נראתי מפני שני עדי, הם שני מלאכים המלוים לאדם ומעידים על חטאתיו המרים בעת עמדו למשפט, ומראים לו חתימת ד' על עוונותיו. אוי כיצד לא נראתי ולא רחמתי על ילדי הרכים, שעלולים היו להלקח ממני עקב עוונותי. לכן אבקשך שתרחם עלי ברב חסדך, אמן.

לולא חסדיך העומדים לו לאדם, על מה אסמך ואשען בימים אלו, ימים נוראים, בהם נפקד כל היצור, וכל מעשה אדם ועלילותיו נקראים לפניו? אל מי אפנה ליגע לי? אין לי אלא להשען על רובי רחמך, שבראת לבריותך את התשובה מחטאיך, לכן אקבל עלי לשוב על כל חטאי ולעבדך מעתה בישר לבב.

כחסדך תדינני, יי אלהי, עמד צועק ומבקש לפניך, לכן כפר נא לעוונותי וקבל תשובתו. עורו אבותינו, ישני מכפל, לסעידנו. אך אין בנו מעשים טובים להצטייך בהם, לכן נבקש נא מבוראנו שירחם עלינו. רבנו של עולם, השיבנו אליך ושוב לקרא לנו עמד, גולו חסדך על מדותיך, בזכות אבותינו הקדושים, אמן סלה.

מצר אני שוכנת מרב עוונותי הרעים, באיזה מתן ושחד אתרצה לפניך, בוראי, שתמחל לעוונותי? אין לפני דרך לרצותך כי אם תשובה וודוי, לכן אשוב ואתונה לפניך: חטאתי לפניך! לכן אבכה ואצעק: כפר לעוונותי

הן לרחמיך וחסדך יחלתי. אל תבוא במשפט עמנו, כי מי יעמד לפניך במשפט? חסד ורחמים יקדמו פניך להמתיק משפטי ודיננו. עיניך לצדק יביטו ברחמיך. תן לנו חיים, כי אבינו אתה ואנחנו בנך הרכים. איך תוכל לשמע קול בכיתנו, לכן רחם נא עלינו וקבל בקשתנו.

והתמלא ברחמים על בנך. כי אתה קראתנו בנים ד' רחמנו כרחם אב על בנים. ואם איננו ראויים להקרא אלא עבדים לפניך ד' עיננו לך תלויות עד שתחננו ותושיענו, אמן.

רעש ורגש יום משפט תשקיט ברחמיך. עד אנא תשכחנו? זכר אהבתך שאהבת אותנו, לכן הושיענו בימינו כי רבו צרותנו, לכן רחם נא עלינו, אמן.

רחמיך יעמדו בעד רשומים בכסא כבודך. וזכותו של יוסף הצדיק, שכבד שמך הקדוש, תעמד לנו, שלא נבוא, חלילה לעניויות ושפלות, אמן.

ידעתי בנפשי כי סרתי ממצותיך וממשפטיך הטובים. אך לשמך הקדוש אקונה, שלא תדקדק עמנו בדקדוק הדיו, ויקים בי מה שכתוב: 'מעביר ראשון', ורב חסד, מטה כלפי חסד', אמן.

עת תשב עשות משפט, אבקשך, אלי שבשמים, שתשב על כסא רחמים ותשפטי במדת הרחמים, ואל תדינני לפי עוונותי, כי מקבלת אני על עצמי לגדור פרצותי ולא אחטא עוד.

קול שועתנו תשמע ותאזין, וקבל נא חרטתי אשר מתחרטת אני על דרכי העקלקלות, ויקוים בי מה שנאמר בדברי חכמינו: "עוונות נעשות לו כזכיות" אמן.

בְּצִדְקָתְךָ תִּדְיִיחַ כְּתָמִי נִשְׁמָתִי, שְׁנִכְתַּמָּה בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים. כִּי אִם תִּדְוִינִי לְפִי דְרָכֵינוּ הָרָעִים, הֲלֹא יִצְרֵנוּ מִפְתָּנוּ לַעֲשׂוֹת רַק רָע כָּל הַיּוֹם. וְאִם יֵצֵא חִיבִים בְּדִין, מַה תִּהְיֶינָה תּוֹצְאוֹת מוֹתָנוּ אוֹ מוֹת יִלְדֵנוּ הָרַכִּים, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי 'לֹא הֵמָּתִים יִהְלֹו יְהוָה', ו'בְּשֹׂאוֹל מִי יוֹדֵה לָךְ! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, אַתָּה חַי וְקַיִם, לָכֵן רַחֵם עָלֵינוּ, וַיְקַיֵּם בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "קְרוֹב ה' לְכָל קוֹרְאֹו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאַמֶּת" וְרַחֵם נָא עַל עַם מַמְלִיכְךָ, כִּי אָנוּ עֹמְדִים וְצֹאֵן מִרְעִיתְךָ, לָכֵן מֵהֵר לְרַחֵם עָלֵינוּ וּלְהָשִׁיב שְׁכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירְךָ, וַיְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וַיָּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פֶּשַׁע בְּיַעֲקֹב" אָמֵן סְלֵה.

("ספר תחינות", מתורגם ומעובד ע"פ ספרי התחינות בשפת היידיש)